

med 2 og 2, og man saa overvejede under Hensyn til disse Kreaturers Karakter og Beskaffenhed, hvilke der bedst kunde gaa i Spand sammen, tror jeg egentlig, der er en Udvej, som ligger meget nær, og hvor igennem der vistnok vilde være Udsigt for den ærede Minister til at gennemføre noget og indlægge sig stor Fortjeneste. Hvis man f. Eks. vilde kombinere Toldloven, hvor altsaa de finansielle Differencer ere 5—6 Mill. Kroner, med den anden Lov, hvorom der dog vistnok kunde opnaas Enighed, nemlig Loven om en Indkomstskat og om — ja nu er det blevet en Kapitalindkomstskat, hvis man altsaa ved Hjælp af denne Lov om en Indkomstskat og Kapitalskat erhvervede de 5—6 Millioner, som vi give op paa Toldloven, synes jeg, der vilde være den herligste Udsigt til, at de 2 Love vilde kunne gaa glat igennem. Jeg tror ikke, den ærede Finansminister nogen Sinde har været inde paa denne Kombination, men den ligger dog virkelig meget nær. Den anbefaler sig derved, at medens man opgiver en Beskatning af den store, ubemidlede Del af Befolkningen gennem en indirekte Skat, tager man en Skat, som lægges paa de velhavende. Dette er jo noget, vi let kunne blive enige om, at er der lagt for store Byrder paa den fattige, lade vi de rige betale. Altsaa de to Love passe udmærket godt til at gaa i Spand sammen, og den ærede Finansminister vilde have Fornøjelse ved at indrette sit Køretøj paa den Maade. Saa er der de to andre, maaske mere vælige Heste, nemlig Lovene om Skatteoverførelsen og om en Brændevinsskat. Vilde den ærede Finansminister ikke forsøge at sætte de 2 Love i Forbindelse med hinanden, saaledes at han sagde: Skatteoverførelsesloven, der medfører et Tab for Statskassen af maaske ogsaa 5—6 Mill. Kroner — jeg har ikke Tallene present — skal gaa af Stablen, saa snart vi faa Brændevinsloven og der igennem de 5—6 Mill. Kr. Ogsaa de to Love forekomme mig at passe rigtig godt sammen, med dem kan man køre endogsaa uden Knaldepisk, de supplere hinanden meget godt; de have navnlig den Fordel, at Brændevinsskatten navnlig har sine store Venner i dette Ting, medens Loven om at yde Kommunerne denne Hjælp navnlig har sine mange og gode Venner i det andet Ting. Og Gud ved, om vi saa ikke, hvis det skal være Betingelsen, at der indføres en forhøjet Brændevinsskat, kunde friste vore Venner i det andet Ting ved at sige: I skulle faa dette Tillæg til Kommunerne

til Gengæld! For nu ikke at gabe over for meget, skulde den ærede Finansminister i Aar nøjes med at sætte to af Lovene sammen og da navnlig Toldloven og Loven om en Indkomst- og Kapitalskat. Naar det lykkedes ham i Aar, vilde han med saa megen større Kraft kunne tage fat til næste Aar paa at faa de andre Love igennem, og saa fik vi dog reddet noget ud af denne Samling. Jeg opstiller ikke dette som mit eget politiske Standpunkt; jeg tillader mig kun i al Ærbødighed at give den højtærede Finansminister det Raad, om det ikke var Vejen til at komme ud af den for en Minister vanskelige Stilling, at Ministeren slet ikke kan faa gennemført noget Lovforslag.

Finansministeren (Hørring): Naar det ærede Medlem taler om en Difference mellem de to af Tingene vedtagne Toldlovsforslag paa 6 Mill. Kr., tror jeg ikke, det er rigtigt. Det er ikke rigtigt, at Landstinget forlanger et Paalæg paa 1 Mill. Kr.; det have vi tidligere talt om, saa det skal jeg ikke komme ind paa. Det er heller ikke rigtigt, at Folketinget forlanger 5 Millioners Nedsættelse uden Kompensation. Folketinget har udtrykkelig sagt, at derom kan der ikke være Spørgsmaal, men at det tværtimod vil give Kompensation, i alt Fald for en væsentlig Del af Beløbet. Ganske vist har det ikke sagt, hvor meget det vil give i Kompensation, men det komme vi jo til at tale om, naar Sagen nu gaar til Folketinget. Jeg takker det ærede Medlem for de gode Raad, han har givet mig om Sammenslutningen af de forskellige Love, og jeg skal selvfølgelig tage dem under velvillig Overvejelse; men foreløbig maa jeg henholde mig til den Forbindelse, hvori Forslagene ere satte til hverandre. Naar jeg endelig skal køre med fire, hvad jeg ikke er vant til, finder jeg det rettest at spænde mine Heste for, som de hidtil ere kørte til; at flytte Hestene saaledes om, som det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde gøre, tror jeg ikke, at jeg tør vove.

Da ellers ingen begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.